

3.3 Pasaka iš močiutės skrynios

Grybų karas

Ei, tai vija, pinavija,
Visą dieną grybais lyja.
Visą dieną nuo pat ryto
Grybai krito, krito, krito...

Kai lietus nustojo lijęs,
Pražydėjo pinavijos.
O miške išdygo grybų –
Šimtas trisdešimt sodybų.

Šitų grybų pulkaunykas
Buvo storas baravykas.
Jis ūsus po beržu raitė
Ir grybus nuo kelmo skaitė.

O kad skaičiaus nepamirštų,
Tai skaičiuodavo ant pirštų.
Jo žmona – riebi paliepė –
Savo vyrui kartą liepė:

– Nors tave ir žmonės giria,
Bet esi netikęs, vyre!
Viso miško grybų gėdai –
Kaip tu savo žmoną rėdai?

Štai šį rytą dvi ruduokės
Iš manęs po krūmu juokės:
„Pažiūrėkit, koks sijonas –
Nei jis baltas, nei raudonas.

Skrybėlaitė nemadinga...“
Ach, kokia aš nelaiminga!
Koks tu grybų pulkaunykas,
Jei per dieną riogsai dykas?

Eik, sakau, greičiau į karą
Ir parnešk man šilko skarą...
Baravykas kad supyko,
O supykęs – kad suriko!

Trenkė kumštimi į pušį:
– Grybai, eisime į mūšį!
Ką sutiksim – tą užpulsim.
Ką pagausim – tą prikulsim.

Sušnarėjo aukštos pušys
– Tai bus mūšis! Tai bus mūšis!
Lepšis tarė: – Ką jis daro?
Aš visai nenoriu karo.

Man ir taip supuvo kotas.
O, be to, esu pilvotas.
Kaip aš diržą apsijuosiu?
Kaip aš eisiu? Kaip dainuosiu?..

O paliegėlis bobausis
Šitaip tarė pasiklausęs:
– Aš girdėjau, kaip paliepė
Vyrui eit į karą liepė.

Eik, ji sako, mano vyre,
Ir užimki visą girią.
Būsiu girios karalienė
Aš, – ponia Baravykienė.

Baravykas ir paklausė...
– Ką tu čia plepi, bobausi?
Kad užriks ant jo kazlėkas:
– Koks tu vyras... Pašlemėkas!

Nors mane žmona ir bara,
Aš vis tiek einu į karą.
– Ir gerai darai, kazlėke!-
Iš toli kelmūtis rėkia.

– Išsirovęs storą pušį,
Aš taip pat einu į mūšį.
O žmona kelmutį spiria:
– Niekur neisi tu, pipire!

Jau geriau rytoj iš ryto
Paieškotum kelmo kito.
Mūsų didelę šeimyną
Šitas vos beišmaitina.

– Neklausyk, bičiuli mano!
Ką to bobos beišmano! –
Jį kazlėkas nuramino
Ir žvejot pasivadino.

O gražuolė ūmėdėlė
Vestuves tą dieną kėlė.
Ir nelemtą karo žinią
Ji išgirdo per kaimynę.

Kad suspigo ūmėdė:
– Aš apalpsiu – kur kėdė?
Raudonikiai pasirėdę
Jai pasiūlė minkštą kėdę.

Ir, nukrėtę nuo pušų,
Davė jai rasos lašų.
Ūmėdėlė atsigavo,
Grybų vyno paragavo.

Bet, vos spėjus atsimerkti,
Ji tuojau pradėjo verkti.
O tuo tarpu karo žinią
Vėjas paskleidė pušyne.

<...>

Justinas Marcinkevičius

1. Perskaitykite J. Marcinkevičiaus eiliuotą pasaką „Grybų karas“. Žodžiu įrodykite, kad tai literatūrinė pasaka.
2. Sujunkite paveikslėlį su žodžiu.

keltučiai

ruduokės

ūmėdė

bobausis

baravykas

lepšis

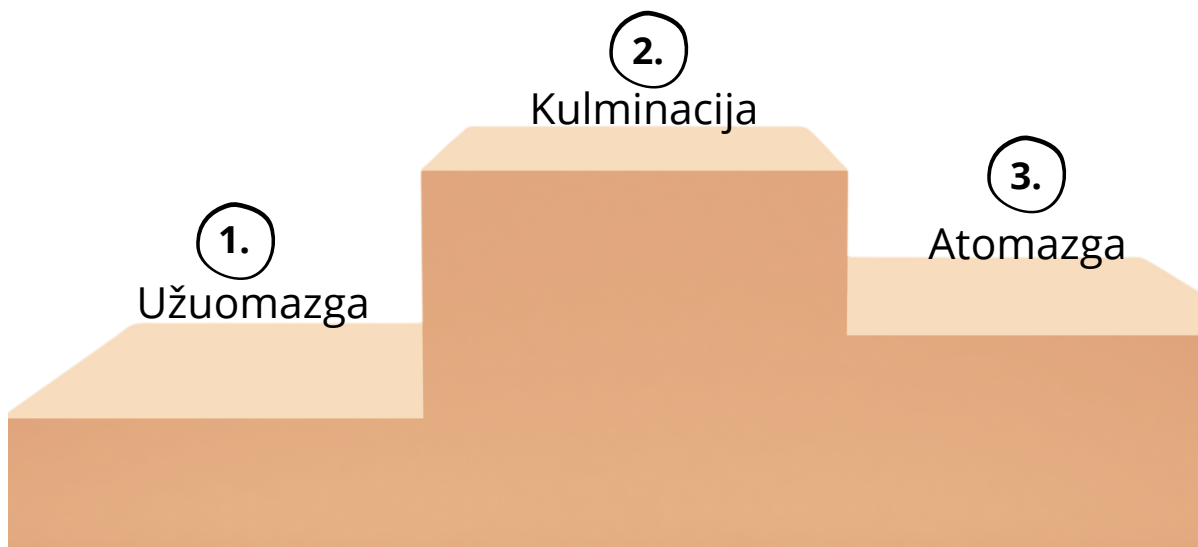
paliepė

raudonikis

3.3 Pasaka iš močiutės skrynios

3. Ant pirmo pakylės laiptelio užrašykite Justino Marcinkevičiaus „Grybų karo“ eiliuotos pasakos užuomazgą.

4. Charakterizuokite (apibūdinkite) pasakos „Grybų karas“ veikėjus.

Baravykas

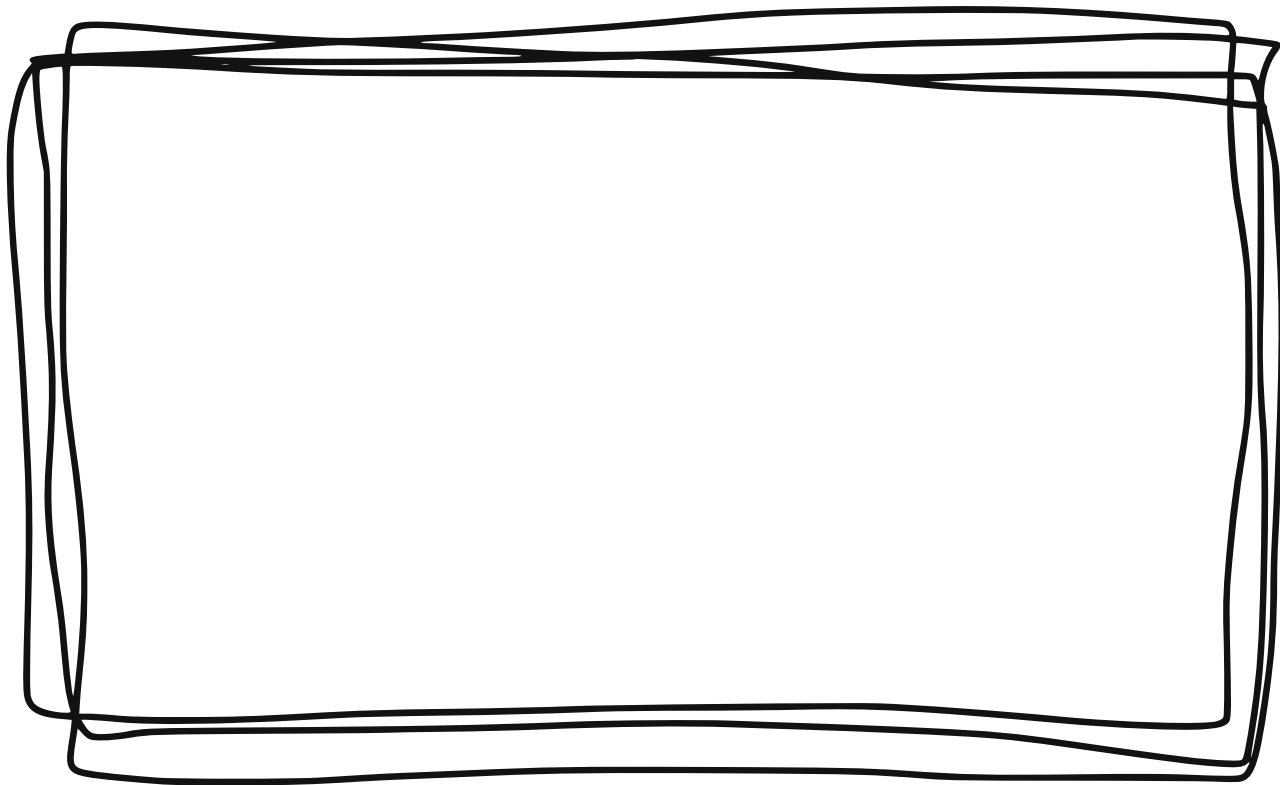
Paliepė

5. Perskaitykite J. Marcinkevičiaus eiliuotą pasaką „Grybų karas“ (visą pasaką rasite „Moodle“ aplinkoje, prie 2 temos, 3 pamokos). Perskaite ir pildyti 3 užduoties laiptelius – ant 2 laiptelio užrašykite pasakos kulminaciją, ant 3 – atomazgą.

3.3 Pasaka iš močiutės skrynios

6. Iliustruokite grybų ir žvėrių mūšį.

7. Aprašykite savo iliustruotą mūšį. Kuo jis baigėsi?

A large area of lined paper for writing a description of the fight.